

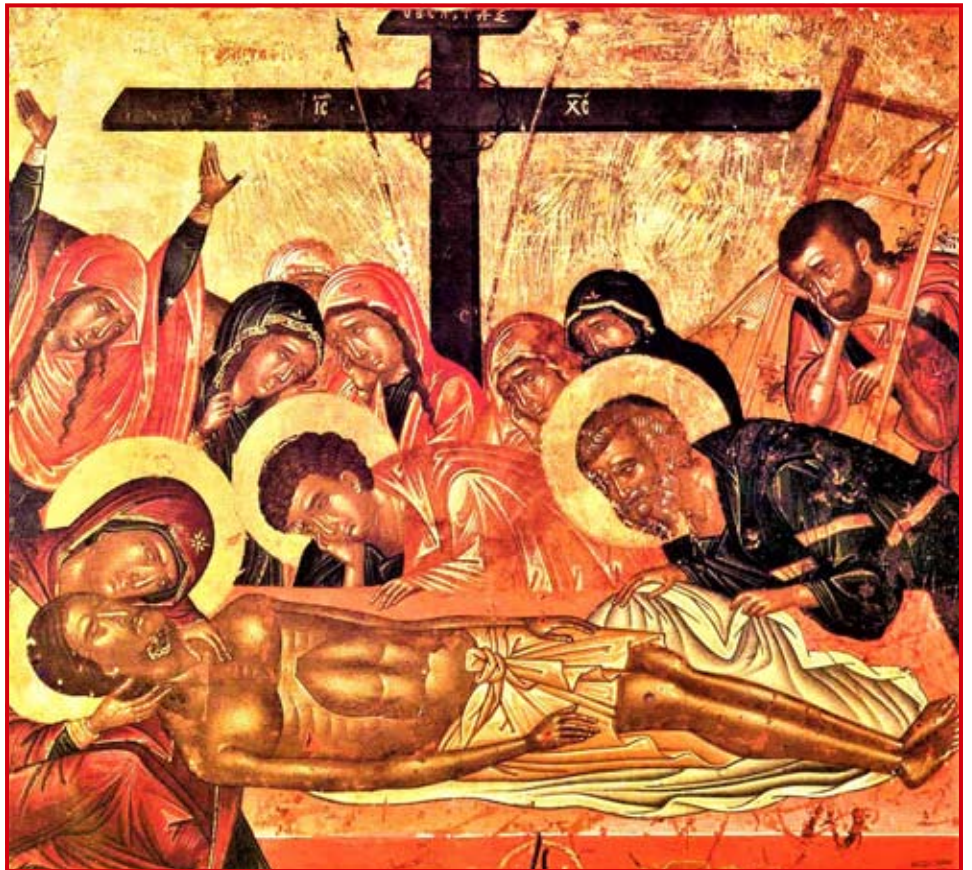
SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

**DENIA
SFINTEI ȘI MARII SÂMBETE
DENIA PROHODULUI**

GÂNDURI LA PROHODUL DOMNULUI

În Sfânta și Marea zi Sâmbătă prăznuim îngroparea dumnezeiască și trupească a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și pogorârea în iad, prin care neamul nostru omenesc, fiind chemat din stricăciune, a fost mutat spre viață veșnică.

La coborârea de pe cruce a Sfântului Trup al Domnului, unul dintre puținii oameni aflați lângă Mântuitorul a fost Iosif din Arimateea, ucenic de taină al Său. Acesta a luat Trupul și L-a îngropat într-un mormânt nou, punând o piatră mare la intrare. De la Sfântul Evanghelist Matei aflăm că, de fapt, Iosif din Arimateea a renunțat pentru Domnul la propriul mormânt săpat în piatră împlinindu-se cu aceasta profeția lui Isaia, care vestise că Mesia va fi condamnat împreună cu cei răi, dar mormântul lui va fi pus la un loc cu cel bogat. Biserica Ortodoxă îl cinstește pe Dreptul Iosif din Arimateea pomenindu-l pe 31 iulie și în Duminica Femeilor Mironosițe, a treia Duminică după Sfintele Paști, iar Sfânta Tradiție amintește că mormintele lui Iosif din Arimateea și Nicodim s-ar afla în spatele Bisericii Sfântului Mormânt. Biserica îi pomenește numele la fiecare Sfântă Liturghie, când preotul, punând pe Sfânta Masă Cinstitele Daruri, rostește cuvintele „Iosif cel cu bun chip, de pe Lemn luând preacurat Trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme în mormânt nou îngropându-L, L-a pus”, cuvinte pe care le auzim și astăzi seară la Prohodul Domnului.

Sinaxarul din Sfânta și Marea zi de Sâmbătă consemnează: „După cum la întâia facere a lumii Dumnezeu, săvârșind toate lucrurile, și în urmă, în ziua a șasea, a creat pe om, făptura cea mai de seamă, iar în ziua a șaptea S-a odihnit de toate lucrurile Lui și a sfințit ziua, numind-o Sâmbătă, care se tâlcuiește odihnă, tot așa și la facerea lumii celei spirituale, săvârșind toate în chipul cel mai bun, în ziua a șasea a creat din nou pe omul stricat și, înnoindu-l iarăși prin Crucea cea de viață purtătoare, S-a odihnit încă o dată cu o odihnă desăvârșită, de toate lucrurile Lui, dătătoare de viață și mântuitoare.”

La Denia din această seară se cântă Prohodul Domnului lângă Sfântul Epitaf cu punerea în mormânt a Domnului nostru

Iisus Hristos. Cele trei părți ale slujbei ne arată și mai deplin negrăita coborâre a Domnului, Care merge până la cele mai de jos ale iadului, unde se află omul căzut. E capătul cel mai de jos al pogorării lui Dumnezeu pentru mântuirea neamului omenesc. În timp ce Trupul se află în mormânt, Domnul cu sufletul Se coboară în iad ca un Dumnezeu, sfărâmând porțile iadului și eliberând pe cei legați.

Învățătura despre pogorârea Domnului Hristos la iad este menționată în al V-lea articol de credință din Simbolul Apostolic și din cel atanasian, precum și în Mărturisirile de credință ale Bisericii Ortodoxe. Acest adevăr dogmatic a intrat, de asemenea, și în cultul liturgic ortodox. Astfel, la încheierea Proscomidiei, precum și la intrarea cu

Cinstitele Daruri, în Sfântul Altar preotul rostește, în taină, rugăciunea: „În mormânt cu Trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe tron împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost Hristoase, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins”.

Am asistat dar azi la iubirea fără de margini a Mântuitorului răstignit pe Cruce, prin care moartea Sa de bunăvoie omoară moartea și ne deschide calea spre viață veșnică. Este ziua iubirii fără de limite omenești! Este darul ceresc al refacerii comuniunii cu Dumnezeu, prin bunătațea cea nemărginită! De acum doar o zi ne mai desparte de intrarea în bucuria pascală, împlinind urcușul duhovnicesc al acestui Sfânt și Mare Post. ❖

Părintele Diacon Cristian Filuță

PLÂNGEREA DEASUPRA EPITAFULUI

Pe cruce

de Vasile Voiculescu

Iisus murea pe cruce. Sub arșița grozavă
Pălea curata-i frunte ce-o sângerase spinii
Pe stâncile Golgotei tot cerul Palestinei
Părea că varsă lavă.

Și chiar în clipa morții huliră cărturarii
Cu fiere oțetită îl adăpau străjerii...
Râdea cu hohot gloata de spasmele durerii
Și-l ocărau tâlharii.

Zdrobită, la picioare-i zăcea plângând Maria
Și-adânc zbugnea blestemul din inima-i de mamă
Alături Magdalena, în lunga ei maramă,
Țipa văzând urgia.

Departate ucenicii priveau fără putere...
N-aveau decât să fugă în lumea cea pribeagă
Cu El se năruise nădejdea lor întregă
Și-s fără mângâiere.

Târziu, porni mulțimea în pâlcuri spre cetate
Pe drumurile-nguste cu lespezi pardosite
Trecură fariseii cu fețele smerite
Și bărbile-argintate.

Măsline fără de frunze dormeau mocnind pe coaste
În vale, ca-ntr-o pâclă, dormea Ierusalimul,
Pe cruce somnul morții dormea de-acum sublimul
Iisus vegheat de oaste.

✚ Iată, soarele s-a întunecat. Pământul s-a înfiorat și s-a cutremurat. S-a sfâșiat de sus și până jos catapeteasma templului, care despărțea Sfânta Sfințelor, fiindcă Domnul însuși ne-a deschis nouă intrarea în Sfânta Sfințelor – în cer, la Tronul Tatălui Său.

✚ Cutremuratu-s-a iadul, că s-au surpat puterea și stăpânirea lui. Despicatoru-s-au stâncile și s-au deschis mormintele cele săpate în ele, și trupurile sfinților adormiți s-au sculat, și au ieșit din morminte, și s-au arătat multora în Ierusalim, binevestind tuturor: „Săvârșitu-s-a”.

✚ Ce s-a săvârșit? S-a săvârșit lucrarea mântuirii neamului omenesc de stăpânirea diavolului, s-au împlinit vechile prorocii ale Vechiului Legământ.

✚ El a luat asupra-Și durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat – și noi îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu. Dar El a fost străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănilor Lui noi toți ne-am vindecat. Toți umblam rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea noastră, și Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor. Chinuit a fost, dar S-a supus și nu Și-a deschis gura Sa; ca un miel spre

junghiere S-a adus și ca o oaie fără glas înaintea celor care o tund, așa nu Și-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat, și neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viața Lui! Pentru fărădelegile poporului meu a fost adus la moarte. Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege și cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că n-a săvârșit nici o nedreptate și nici înșelăciune n-a fost în gura Lui (Is. 53, 4-9).

✚ Domnul nostru Iisus Hristos Și-a dat suspinul cel din urmă pe Crucea de pe Golgota o dată cu acel cuvânt ce a cutremurat întreaga lume: „Săvârșitu-s-a!” A căzut pe piept capul încununat cu cunună de spini, împurpurat cu Sânge. Au venit cei de aproape ai Lui, a venit Maica Lui, au venit mironosițele, a venit Iosif cel din Arimateea și în adâncă jale, plini de lacrimi, au luat de pe Cruce Preacuratul Trup al învățătorului lor și au făcut deasupra lui plângere cu amar.

✚ Iată, și acum stă înaintea noastră, închipuit pe Sfântul Epitaf, Trupul mort al lui Iisus. Să facem, dar, și noi plângere pentru El – plângere pentru păcatele noastre, pentru care El S-a adus pe Sine de bunăvoie jertfă, răscumpărându-ne cu Preacuratul Său Sânge. Neajunsa înălțime a dragostei dumnezeiești ne-a

arătat-o pe Cruce Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii – fiindcă așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică (In. 3, 16).

✚ Pe Cruce a răsărit Soarele Dreptății, Soarele dragostei, Care a luminat întreaga lume cu lumina Sa, cu lumina împreună-pătimirii dumnezeiești – și de la Acest Soare s-au aprins milioane de inimi, Care L-au îndrăgit pe Domnul Iisus Hristos. În inimile acestea au fost înscrise cu litere de foc cuvintele Lui: Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie (Mt. 16, 24).

✚ Domnul a luat cel dintâi Crucea – cea mai cumplită cruce –, iar în urma Lui și-au luat pe umeri crucile, deși acestea sunt mai mici, nenumărații mucenici ai lui Hristos. În urma Lui și-au luat crucile o mulțime uriașă de oameni și, plecându-și lin capetele, au apucat pe calea lungă și spinoasă arătată de Hristos: calea către Tronul lui Dumnezeu, către împărăția Cerurilor. Iată că sunt deja două mii de ani de când în urma lui Hristos merg noi și noi oameni. Și pe această cale stau cruci, pe care sunt răstigniți mucenicii lui Hristos. ❖

Sfântul Luca al Crimeei

PROCESUL MÂNTUITORULUI (5) OARE CINE-I DE VINĂ?

Continuăm în articolul de azi „procesul” Mântuitorului. Când Pilat întrebă mulțimea pe cine să elibereze – pe Iisus sau pe Baraba – este încredințat că îl va salva pe Iisus Hristos. Constrâns să-l elibereze pe tâlhar, Pilat își menține totuși hotărârea de a-L biciui pe Iisus (Mt 27, 26.). Legea mozaică era mai blândă, dar la romani biciuirea era o tortură de o cruzime fără seamăn.

După biciuire, în curtea pretoriului, soldații Îl dezbracă pe Iisus de hainele Sale, îi pun pe umeri ca „purpură” regală, o zdreanță roșie, iar pe cap îi îndeasă o cunună de spini și „îngenunchind înaintea lui, își băteau joc de El, zicând: «Bucură-te, regele iudeilor!».” Și Îl scupă și-L bat peste cap cu trestia, dându-i și palme (Mt 27, 29-30).

Ecce homo

Văzând în ce stare este Iisus, Pilat mai face o încercare de a-L salva pe Domnul. Cuprins el însuși de milă, crede că la fel va reacționa și mulțimea. Îl scoate pe Iisus afară și le spune: „Iată Omul!” - Ecce homo. Iisus era acum „Omul durerilor” profetizat de Isaia (53, 3). Dar mulțimea, vegheată de arhierii strigă din nou: „Răstignește-L! Răstignește-L!” Pilat zice atunci: „Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-I găsesc nici o vină.” Iar ei răspund: „Noi avem lege și după legea noastră El trebuie să moară, că S-a făcut pe Sine Fiul al lui Dumnezeu.” Acuzația trece, deci, pe plan religios, sinedriștii recunoscând fără vrerea lor că învinuirile politice fuseseră pure invenții, menite să-i smulgă lui Pilat o sentință de moarte.

Realizând grozăvia celor întâmplate, Îl întrebă pe Iisus: „De unde ești Tu?” Iisus nu-i răspunde nimic. Pilat: „Nu știi că am putere să Te eliberez și putere am să Te răstignesc?” Atunci Domnul îi răspunde: „N-ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată ție de sus. De aceea, cel ce M-a predat ție mai mare păcat are.” (In 19, 8-11).

Sinedriștii fac presiune asupra lui Pilat: „Dacă Îl eliberezi pe Acesta, nu ești prieten al Cezarului. Oricine se face pe sine împărat este împotriva Cezarului” (In 19, 12). Ieșind din nou afară, în „locul pardosit cu pietre” „cam la al șaselea ceas”, adică ora 12 - Pilat zice mulțimii: „Iată Împăratul vostru!” Iar ei strigă: „Ia-L! Ia-L! Răstignește-L!” „Să răstignesc pe Împăratul vostru?” - „Nu avem împărat, decât pe Cezarul” (In 19, 15) răspund într-o ultimă forțare arhieriei. Atunci Iisus este predat spre a fi răstignit.

Procesul Mântuitorului, Care a fost judecat atât de iudei cât și de romani, este unul ilegal și imoral. Căci sunt multe erori judiciare care, la o rejudecare a procesului, ar anula sentința și ar desființa procedurile aplicate în acest caz. De două mii de ani, omenirea se întreabă a cui vină cântărește mai greu în condamnarea Mântuitorului la moarte: a sinedriștilor, care pun la cale un complot împotriva lui Iisus și care încalcă fără reținere toate prevederile justiției numai spre a-și realiza scopul? a poporului iudeu - prin conducătorii spirituali și mulțimea care se lasă manevrată de aceștia? a lui Pilat, care și el încalcă legile, cedând presiunii și șantajului evreilor? Fiecare în parte și toți la un loc. Israel a refuzat să-L primească pe Mesia: de acest refuz se face însă vinovată cea mai mare parte a omenirii, până astăzi. Să privim lucrurile mai adânc și să ne asumăm și noi moartea pe Crucea Domnului. Căci păcatele noastre sunt cele care ceas de ceas Îl răstignesc pe Hristos. Oare nu l-a ajuns?

Pilat se spală pe mâini

Pilat ține să arate că nu-și asumă responsabilitatea acestei crime judiciare. „Luând apă, și-a spălat mâinile înaintea mulțimii”, adăugând: „Nevinovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veți vedea!” Iudeii dau însă un răspuns înfricoșător: „Sângele Lui (să fie) asupra noastră și asupra copiilor noștri!”

În loc de concluzii

Am ascultat ieri seară cu atenție cele 12 evanghelii care s-au citit și-am fost pas cu pas lângă Mântuitorul de la Cina cea de taină până la Învierea Sa. Am trăit toată tristețea ultimelor zile din viața Mântuitorului, cele mai nedrepte din istoria omenirii. Evangheliștii ne-au dat destule elemente ca să considerăm că judecarea Domnului a fost o farsă judiciară și un complot.

Dăm doar câteva exemple de grave erori judiciare ale acestui proces: încă înainte de proces, arhierii caută doar o oportunitate ca să-l aresteze pe Iisus, căci sentința este deja dată; procesul lui Iisus începe noaptea; prima instanță nu-l comunică lui Iisus acuzațiile și nici nu

prezintă martori ai acuzării; Iisus este agresat fizic în fața primului judecător; Sinedriul aduce martori mincinoși; nu există niciun martor împotriva lui Iisus; Sinedriul îl interoghează pe Iisus în legătură cu alte acuzații decât cele inițiale și-L condamnă în baza propriilor afirmații.

Apoi: Sinedriul Îi încalcă Lui Iisus dreptul la apărare, Iisus nemafiind audiat pentru noua acuzație de blasfemie, ci direct condamnat la moarte; Sinedriul interzice aducerea altor martori în proces.

De asemenea procesul a avut loc vinerea, înaintea unei mari sărbători și durata lui a fost doar de câteva ore. Procesul lui Iisus a început joi noaptea și s-a terminat vinerea dimineața, în jurul orei 9, iar la ora 15, Iisus deja murise pe cruce și fusese deja împuns în coastă cu sulița. Deci în mult mai puțin de 24 de ore, Iisus a fost judecat, condamnat și executat.

Dar concluzia finală este cea consemnată încă din primele rânduri ale articolului. **Căci fiecare dintre noi, prin păcatele noastre, Îl răstignim și AZI pe Domnul.** ❖

SFANTA LITURGHIE DIN NOAPTEA ÎNVIERII SĂ RĂSPUNDEM DOMNULUI LA CHEMAREA LA CINĂ

„**D**e este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat.

De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său.

De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata.

De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă.

De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască.

De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască, nicidecum, căci cu nimic nu va fi păgubit.

De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se.

De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și aceluia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în seamă, și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă.

Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru; și cei dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a știins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o Isaia, a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întîmpinându-Te pe Tine jos: amărātu-s-a

că s-a stricat. S-a amărât, că a fost batjocorit; s-a amărât, că a fost omorât; s-a amărât, că s-a surpat; s-a amărât, că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimic. Sculatu-S-a Hristos și au căzut diavolii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-Se din morți, începătură celor adormiți S-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin”.

Cuvânt de învățătură al celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului, în sfânta și luminata zi a slăvitei și mântuitoarei Învieri a lui Hristos, Dumnezeu nostru

Ne mai despart doar câteva zeci de ore

până când cea mai mare sărbătoare a creștinătății va cuprinde bisericile, străzile, orașele, lumea și întreg universul. Nu întâmplător slujba Învierii, care este de fapt o Utrenie, se face nu în biserică, ci afară, sub cerul liber. Căci la ea participă întreg universul. Așa cum a luat parte și atunci când Domnul și-a dat ultima suflare pe cruce. Sunt momente cosmice. „Veniți de luați lumină!” Totul în jurul nostru este înălțător, de mare sărbătoare: preoții poartă veșminte luminoase, cântările sunt acum pline de bucurie, avem lumânări în mâini și candelă aprinse în suflete, iar pe chipurile noastre înfloresc zâmbete largi, asemenea copiilor fericiți. Totul este lumină și bucurie!

Vă adresăm o chemare specială tuturor: să participați nu numai la Slujba Învierii, ci și la Sfânta Liturghie din această noapte. Este cea mai frumoasă, mai luminată și mai înălțătoare Sfântă Liturghie din întreg anul liturgic. Și iarăși vă îndemnăm să vă împărtășiți în această noapte magică. Cât de minunat este să încheiem Postul Mare unindu-ne cu Hristos cel Înviat în Sfânta Împărtășanie în Liturghia din noaptea Sfintei Învieri!

După o perioadă deloc ușoară, pentru cei mai mulți dintre noi nu este ușor să rezistăm până la sfârșitul Sfintei Liturghii din noaptea Învierii. Dar dacă o vom face, bucuria este pe măsură! ♦

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 7 - 8 APRILIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Sâmbătă 7 aprilie	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Împărtășirea copiilor
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică
	23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 8 aprilie	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI